

Ibsens klassieker als duister sprookje

Van Henrik Ibsen door Frascati Producties, regie Maren E. Bjørseth. 29/10, Frascati Theater Amsterdam. Tournee t/m 30/11.

VINCENT KOUTERS

In een kartonnen bos dwaalt een aantal kleurrijke figuren rond. Een klein meisje met een grote rode bril danst en zingt op buitenaardse muziek. Ze lijkt vrolijk verdwaald in haar eigen fantasiewereld. Maar dan komen er twee enge mannen in pak tevoorschijn en begint een ongemakkelijk gesprek dat uiteindelijk zal leiden tot de vernietiging van deze argeloze kinderwereld.

De Noorse Maren E. Bjørseth regisseert Henrik Ibsens klassieker *De wilde eend* (1884) en maakt er een duister sprookje van. Hedvig, het kleine meisje dat normaal slechts een kleine bijrol heeft, krijgt van Bjørseth een centrale plek. De bedompte Noorse woonkamer die Ibsen als decor voorschrijft, is hier veranderd in een felgroene speelplaats, waarop de spelers uitvergroete stripfiguurversies van hun personages spelen.

Geen vreemde keuzen voor de regie van dit oude, naturalistische toneelstuk, dat welbeschouwd van de onwaarschijnlijkheden aan elkaar hangt. Ook de tragische ontknoping zie je al van verre aankomen. Met haar bewust naïeve enscenering verruilt Bjørseth, die eerder al Nora van Ibsen onder handen nam, het starre voor het speelse, met een zeer beeldende en genietbare voorstelling als gevolg. Ook de dromerige, elektronische muziek van Wessel Schrik werkt sfeerverhogend.

Enige minpunt is dat Bjørseth in de twee helft van de voorstelling alle onthullingen en consequenties daarvan tamelijk onnavolgbaar afrandelt. Meer rust had hier geen

kwaad gekund. Het eerste uur is daarentegen een tamelijk briljante verbeelding van het centrale conflict.

Een grote leugen

Aan de ene kant heb je fotograaf Hjalmar Ekdal, een luie moralist, die een behaaglijk leven met zijn vrouw en dochter Hedvig heeft opgebouwd. Dat hun geluk is gebaseerd op een grote leugen deert niet. Het werkt, daar gaat het om. Sander Plukaard speelt Hjalmar als een vermakelijke clown: warrig, opvliegerig en onhandig.

Tegenover hem staat jeugdvriend Gregers Werle (Thomas Höppener), een getergde figuur die het gezin binnendringt met de persoonlijke missie om de bittere waarheid boven tafel te krijgen, zonder te zien dat zijn idealistische bedoelingen iedereen te gronde richten. Höppener maakt van Gregers een wolf in schaapskleren: totaal grotesk, maar tegelijk volstrekt geloofwaardig. Geen geringe prestatie, net als deze *Wilde eend*.

de wilde eend